EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV nr 95/47/EG

av den 24 oktober 1995

om tillämpning av standarder för sändning av televisionssignaler

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2, 66 och 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget [3], och

med beaktande av följande:

I rådets beslut 89/337/EEG [4] och 89/630/EEG [5] bekräftade gemenskapen den strategiska betydelsen av avancerade televisions- och högupplösningstelevisionstjänster för den europeiska hemelektronikindustrin och för den europeiska televisions- och filmindustrin och upprättade en strategi för införande av avancerade televisions- och högupplösningstelevisionstjänster i Europa.

De strategiska målen för införande av högupplösningstelevision i Europa utgör en integrerad del av gemenskapens politik på det audiovisuella området, och i samband härmed bör man ånyo understryka betydelsen av rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television [6]. Andra mål i denna politik måste beaktas inom ramen för utvecklingen av Europas audiovisuella kapacitet, vilken innefattar strukturella mål såsom utvecklingen av produktion i länder eller områden med mer begränsad audiovisuell kapacitet.

I rådets direktiv 92/38/EEG av den 11 maj 1992 om antagande av standarder för satellitsändning av televisionssignaler [7] fastställs ett regelverk för standarder för avancerade televisionstjänster för televisionsprogram vilka grundar sig på HD-MAC-standarden [8] för europeisk satellitsändning och kabeldistribution vad beträffar icke helt digital högupplösningstelevision och på D2-MAC-standarden [9] för annan inte helt digital satellitsändning och kabeldistribution i 16:9-format.

Syftet med rådets beslut 93/424/EEG av den 22 juli 1993 om en handlingsplan för införande av avancerade televisionstjänster i Europa [10] är att främja bredbildsformatet 16:9 (625 eller 1 250 linjer), oavsett vilken europeisk televisionsstandard som används och oavsett på vilket sätt sändningen sker (markbunden sändning, satellitsändning eller kabeldistribution).

I artikel 7 i direktiv 92/38/EEG uppmanas kommissionen att framlägga en rapport om följderna av tillämpningen av detta direktiv, om utvecklingen av marknaden, särskilt om spridning på marknaden mätt med objektiva kriterier, och användningen av gemenskapsmedlen, samt att vid behov lämna ändringsförslag till rådet för att anpassa det direktivet till denna utveckling.

För att uppnå gemenskapens mål sasom de uttryckts i ovannämnda beslut och för att bidra till att den inre marknaden fungerar på ett tillfredsställande sätt, i enlighet med artikel 7a i fördraget, när det gäller sändning av televisionssignaler, är det nödvändigt att vidta åtgärder för att anta ett gemensamt format för bredbildssändningar.

Bredbildsformatet 16:9 har antagits på världsnivå av den internationella teleunionen (ITU) [11] för högupplösningstelevision och det är både önskvärt och möjligt att utveckla marknaden för avancerade televisionstjänster och -produkter med samma 16:9-format.

Enligt detta direktiv måste televisionstjänster i bredbildsformat uppfylla minimikraven som är att ett sändningssystem skall användas som överför tillräckligt med information för att en specialutrustad mottagare skall kunna visa en bild som uppfyller hela bildrutan med full vertikal

---

(1) EGT nr C 341, 18.12.1993, s. 18 och EGT nr C 321, 18.11.1994, s. 4.
(2) EGT nr C 148, 30.5.1994, s. 1.
(3) Europaparlamentets yttrande av den 19 april 1994 (EGT nr C 128, 9.5.1994, s. 54), rådets gemensamma ståndpunkt av den 22 december 1994 (EGT nr 384, 31.12.1994, s. 36) och Europaparlamentets beslut av den 13 juni 1995 (EGT nr C 166, 3.7.1995).
(4) EGT nr L 142, 25.5.1989, s. 1.
(5) EGT nr L 363, 13.12.1989, s. 30.
(6) EGT nr L 298, 17.10.1989, s. 23.
(7) EGT nr L 137, 20.5.1992, s. 17.
(8) ETSI referensstandard: ETS 300 352.
(9) ETSI referensstandard: ETS 300 250.
(10) EGT nr L 196, 5.8.1993, s. 48.
(11) I ITU-R rekommendation 709 fastställs "bildegenskaperna", däribland bredbildsformatet 16:9.

upplösning, och följaktligen bör televisionstjänster som sänds i "brevlådeformat" 4:3 och som inte uppfyller minimikriterierna ovan inte betraktas som bredbildstelevisionstjänster.

Televisionstjänster når för närvarande hemmen via markbundna system, satellitsystem och kabelnät, och det är av största vikt att avancerade bredbildstjänster görs tillgängliga för en så stor publik som möjligt.

Kabelnätverken och dessas tekniska möjligheter, såsom de preciserats av medlemsstaterna, utgör i många medlemsstater en viktig del av infrastrukturen på teledistributionsområdet och kommer att ha stor betydelse för avancerade televisionstjänster i framtiden.

Huvudantennsystem såsom de preciserats av medlemsstaterna påverkas inte av detta direktiv.

För att säkerställa effektiv konkurrens på en fri marknad måste gemensamma standarder för digital sändning av televisionssignaler genom kabeldistribution, satellitsändning eller markbunden sändning fastställas. Detta uppnås bäst genom att ett erkänt europeiskt standardiseringsorgan ges befogenhet att fastställa sådana standarder, i förekommande fall med beaktande av resultatet av den samförståndsprocedur som växer fram bland marknadens aktörer.

Sådana standarder bör utarbetas i god tid innan tjänster knutna till digitaltelevision införs på marknaden.

Villkorad tillgång till tjänsterna är en viktig fråga för användarna och för dem som tillhandahåller betaltelevisionstjänster samt för innehavarna av programrättigheter.

Ett utbrett samrådsförfarande som inbegrep de berörda aktörerna på den europeiska marknaden har lett till avtal om ett antal frågor som rör villkorad tillgång till digitala betaltelevisionstjänster.

De som utövar tjänster för villkorad tillgång skall vara berättigade till ersättning för sina investeringar och tillhandahållandet av tjänster till programföretag för att därigenom fortsätta sina investeringar.

Den gemensamma europeiska kodningsalgoritmen måste göras obligatorisk i konsumentutrustningar i gemenskapen för att säkerställa att alla som tillhandahåller betaltelevisionstjänster i princip kan leverera sina program till alla användare av sådana tjänster i den europeiska gemenskapen.

Bestämmelser om överföringskontroll av villkorad tillgång till kabelnätverkens huvudcentraler och om beviljande av licenser till tillverkare för teknik för villkorlig tillgång bör också fastställas.

Vad gäller den digitala miljön för audiovisuella medier i Europa kommer problemen med piratverksamhet att öka, vilket får negativa följder för operatörer och programleverantörer. Det blir allt mer nödvändigt att införa och tillämpa en effektiv europeisk lagstiftning för att förhindra piratverksamhet.

Mot bakgrund av denna utveckling av marknaden och teknologin bör direktiv 92/38/EEG upphöra att gälla och ett nytt direktiv utfärdas.

Teknologin rörande de avancerade televisionstjänsterna utvecklas snabbt och en gemensam insats är nödvändig. Om medlemsstaterna vidtar många och ensidiga åtgärder kan detta leda till att produkt- och tjänstemarknaden splittras och att dubbla arbetsinsatser görs. De planerade åtgärderna vidtas därför bäst på gemenskapsnivå.

I ordförandeskapets slutsatser från G7-konferensen om informationssamhället den 25 och 26 februari 1995 i Bryssel underströks nödvändigheten av ett regelverk som säkerställer fri tillgång till näten och att konkurrensreglerna iakttas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att främja en snabbare utveckling av avancerade televisionstjänster, inbegripet televisionstjänster för bredbildsformat, högupplösningstelevisionstjänster och televisionstjänster som använder digitala sändningssystem.

Medlemsstaterna tillser att underlätta överföringen av befintlig bredbilds-TV till digitala överföringsnät som är öppna för allmänheten, särskilt enligt direktiv 92/38/EEG och beslut 93/424/EEG, och skyddar på så vis operatörer och publik, som har investerat för att kunna producera eller motta dessa tjänster.

Artikel 2

Alla televisionstjänster som sänds till publik, oavsett om det rör sig om kabeldistribution, satellitsändning eller markbunden sändning, skall

a) om de använder bredbildsformat med 625 linjer och inte är helt digitala, använda 16:9 D2-MAC-sändningssystemet eller ett sändningssystem i 16:9-format som är helt kompatibelt med PAL eller SECAM.

Bredbilds-TV består av program som producerats och redigerats för att återges i bredbildsformat.

Formatet 16:9 utgör referensformat för televisionstjänster med bredbildsformat,

b) om de har hög upplösning och inte är helt digitala, använda HD-MAC-sändningssystemet, och

c) om de är helt digitala, använda ett sändningssystem som har standardiserats av ett erkänt europeiskt standardiseringsorgan. I detta sammanhang omfattar ett sändningssystem följande: alstring av programsignaler (källkodning av ljudsignaler, källkodning av videosignaler, multiplexering av signaler) och anpassning till sändningsmedier (kanalkodning, modulering och i förekommande fall energidispersion).

Helt digitala nät som är öppna för allmänheten för distribution av TV-tjänster bör vara utformade så att de kan överföra tjänster i bredbildsformat.

Artikel 3

Alla televisionsapparater med en inbyggd bildskärm vars synliga diagonal är över 42 cm och som saluförs eller hyrs ut i gemenskapen skall vara utrustade med minst ett öppet gränssnitt (som standardiserats av ett erkänt europeiskt standardiseringsorgan) vilket möjliggör enkel anslutning av kringutrustning, särskilt extra avkodare eller digitala mottagare.

Artikel 4

När det gäller villkorad tillgång till digitala televisionstjänster som tillhandahålls publik i gemenskapen skall följande villkor gälla, oberoende av på vilket sätt sändningen sker:

a) All konsumentutrustning, som saluförs eller hyrs ut eller på annat sätt tillhandahålls i gemenskapen och som kan avkoda digitala televisionssignaler, skall kunna

— avkoda sådana signaler i enlighet med den gemensamma europeiska kodningsalgoritm som administreras av ett erkänt europeiskt standardiseringsorgan,

— återge signaler som har sänts okodade, förutsatt att tillämpligt hyresavtal följs om det är fråga om hyrd utrustning.

b) System för villkorad tillgång som används på gemenskapsmarknaden skall ha nödvändig teknisk kapacitet för att överföringskontroll till låg kostnad skall kunna ske vid huvudcentralerna, så att kabeltelevisionsoperatörer på lokal eller regional nivå skall kunna utöva total kontroll över tjänster som använder systemen.

c) Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att utövare av tjänster för villkorad tillgång som framställer och marknadsför tillgångstjänster för digitaltelevision, oberoende av hur överföringen sker

— på lika, rimliga och icke-diskriminerande villkor, erbjuder alla programföretag tekniska tjänster som möjliggör att deras digitala TV-tjänster kan mottas av den behöriga publiken med hjälp av avkodare som förvaltas av tjänsteutövaren, och att tjänsteutövarna iakttar gemenskapens konkurrensrätt, särskilt om en dominerande ställning uppstår,

— för separata räkenskaper för sin verksamhet som leverantör av tjänster för villkorad tillgång.

Programföretagen skall offentliggöra en prislista till bruk för publiken i vilken det tas hänsyn till om tilläggsutrustning tillhandahålls eller inte.

Digital-TV-tjänster omfattas av dessa bestämmelser endast om de tillhandahållna tjänsterna överensstämmer med gällande gemenskapslagstiftning.

d) När innehavarna av immateriella rättigheter för system och produkter för villkorad tillgång beviljar licenser till tillverkare av konsumentutrustning, skall detta ske på lika, rimliga och icke-diskriminerande villkor. Vid licensgivningen skall hänsyn tas till tekniska och handelsrelaterade faktorer och rättighetsinnehavarna får inte ställa villkor som förbjuder, avråder från eller motverkar att en och samma produkt innehåller

— ett standardiserat gränssnitt som möjliggör anslutning av flera andra tillgångssystem,

— särskild utrustning till ett annat tillgångssystem, förutsatt att licensinnehavaren iakttar rimliga och

relevanta villkor som, för dennes vidkommande, garanterar säkerheten för de transaktioner som utförs av utövare av tjänster för villkorad tillgång.

Televisionsapparater med integrerad digital avkodare skall kunna utrustas med åtminstone en standardiserad kontakt som tillåter anslutning av utrustning för villkorad tillgång och andra typer av digitala TV-system till den digitala avkodaren.

e) Utan att det påverkar eventuella åtgärder som kommissionen eller en medlemsstat kan vidta i enlighet med fördraget, skall medlemsstaterna säkerställa att alla parter i olösta tvister om tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel på ett enkelt sätt har tillgång till förfaranden som är förenade med låga kostnader för att avgöra dessa tvister på ett rättvist och öppet sätt inom lämplig tid.

Detta förfarande utesluter inte att någon av parterna kan göra anspråk på skadestånd. Om kommissionen anmodas att yttra sig om tillämpningen av fördraget skall den avge detta yttrande snarast möjligt.

Artikel 5

När televisionstjänster i bredbildsformatet 16:9, enligt artikel 2, mottas av och vidaresänds i kabeltelevisionssystem skall vidaresändningen åtminstone ske i 16:9-format.

Artikel 6

Kommissionen skall senast den 1 juli 1997 och därefter vartannat år granska tillämpningsvillkoren för detta direktiv och utvecklingen av marknaden för digitala televisionstjänster inom hela Europeiska unionen samt överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén. Denna rapport skall behandla marknadsutvecklingen, i synnerhet rörande digitalteknologin och digitala tjänster, samt den tekniska och handelsrelaterade utvecklingen på marknaden för villkorad tillgång i förbindelse med digitala televisionstjänster. Vid behov skall kommissionen lämna rådet förslag på de ändringar av detta direktiv som utvecklingen motiverar.

Artikel 7

Direktiv 92/38/EEG skall upphöra att gälla med verkan nio månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och andra bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom nio månader efter dagen för direktivets ikraftträdande och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras, skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 9

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 24 oktober 1995.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
K. HÄNSCH	L. ATIENZA SERNA
Ordförande	*Ordförande*